

Şair Çocuk Güneş

– burak1907 · 19 Ekim 2014

nisan taklidi yapan bir gökyüzü
ekim olduğunu unutan güneş
sanki takmış bir çocuk hüznü
malum ne yavrusu var ne bir eş
bir kaybolup bir bakınır
tek başına rol peşinde
yalnız ya asırlardır
bir kuş sürüsüne oynuyor
sahne bahar gibi süslenmiş
açacak neredeyse goncalar
buluta biraz fazla yüklenmiş
belki çok ağlamasına o laflar
deniz rüzgarla kavgalı kıyasıya
perde birazdan kapanacak
yaprak dökülecek kıyasına
ne çok kocamanı alkışlayacak

alışık değil bir şair bu güze
hovarda gündüz biter nasılsa
gelmiyor ki aklına bir dize
ruh şaşkın bu mayıs havasına
belki bir çocuk yağmur istemiyor
arada bir dolu serçeye
yoksa piyesi mi soruyor
yapıştırmış çayı eline
hasreti yavaş yavaş yudumluyor
ağaçlar alkışlıyor zoraki
soyunuyor yine bitince dram
kimseler bilmiyor içindekini
geceye sürtünüyor yavaşça o adam
yalancı bir günün son ışıkları
bakın sığıyor kızıl bir tepeye
atıp içine bir dolu yangınları

dr.süreyya önder